

мѣжъ. Понеже намѣри тѣзи Три-Свѣти-
тели въ Инваріа мѣсаца, т. е. на 1-ый
день, великій Василій, на 25-ый Божествен-
ный Григорій, а на 27-ый Свѣщ. Злато-
устъ, съвоксѣ ги на 30 сего, като ѹвѣн-
ча тѣхъныхъ праздникъ съ *каноны, тропары* и хва-
леніа, както имѣ сѣ падаше; зарадъ тѣхъ
трѣбва да сѣ каже и това: Св. Василій ве-
ликій, надмина несамо оныхъ, кои-то бѣхъ
учители по негово-то врѣмѣ, нѣ и стары-
тѣ мѣдрѣци (философы); зашо-то свѣрши
всичкы-тѣ надкы, и не-токо онѣзи филосо-
фіѣ, шо стои само въ дѣмытѣ, извѣчи до-
врѣ, нѣ спичели и онѣзи, шо е съ работѣ, да
живѣе добродѣтелно и цѣломѣдренно, до-
кѣтъ възлезе съ ѹма си при Бога, и кога-
то бѣше на 37-годишна възрастъ отъ рож-
деніе-то си, сѣдна на Архыерейскыя прѣ-
стола, отдѣто 8 год. ѹправляваше черквѣ-
тъ, като нейнъ прѣдстатель (покровитель).
А Св. Григорій бѣше такъвъ, шо-то ако бы
было възможно да има на челоѹческыи
образъ нѣкой стѣлпъ, съставенъ отъ разны
частици на добродѣтель-тъ, такъвъ бѣ ве-
ликій Григорій, прѣименитъ съ свѣтлыя си